

При цьому автори доповіді скептичні і щодо так званих біорозкладних пакетів, які виробляють з органічної сировини (кукурудзяного крохмалю, коренів касави чи цукрової тростини). Як вони стверджують, навіть біопакети треба утилізувати вручну, вони не розкладаються автоматично у навколишньому середовищі, особливо в океані.

В Україні замість пакетів з органічної сировини поширені пакети з домішками, які пришвидшують їхній розклад на мікропластик. Втім, еко-активісти і тут песимістичні: домішки в пакетах не лише не роблять їх більш безпечними, а й ускладнюють переробку. З накопиченням мікропластику у екосистемах з'являється ризик його біоаккумуляції.

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАНЯТТЯХ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

Ситник Тетяна Миколаївна, викладач

Коледж Національного фармацевтичного університету

tnsytnyk@gmail.com

Терміни «екологія» і «культура» сьогодні привертають увагу всього суспільства. Провідним елементом культури в її сучасному розумінні є не тільки сукупність матеріальних і духовних цінностей, але і стан природного оточення. Більшість екологічних проблем пов'язані з низьким рівнем екологічної культури.

Одним із найголовніших завдань сучасного навчального процесу є підвищення екологічної грамотності студентів, формування у них навичок економного, бережливого ставлення до природи, тобто формування екологічної культури.

Із позиції культурології екологічна культура (з лат. cultura – виховання, розвиток, шанування) – це «осмислене ставлення до природи і людини, яке забезпечує, збагачення навколишнього середовища і створює сприятливі умови

для життя і існування»; «міра і спосіб реалізації та розвитку сутнісних сил людини, екологічної свідомості і мислення в процесі духовного і матеріального освоєння природи і підтримання її цінності» [2].

У педагогічному аспекті поняття «екологічна культура» вживається для визначення рис особистості, що передбачає у людини відповідних знань і переконань, підпорядкування практичної діяльності вимогам раціонального природокористування. У такому розумінні екологічна культура є показником свідомого, відповідального ставлення особистості до природи [1].

Отже, можемо зробити висновок, що екологічна культура – це особливе світорозуміння, що характеризує гармонійну єдність людини, суспільства і природи.

Як стверджує А. Могильний [2], екологічна культура включає в себе:

- ✓ екологічні знання (факти, відомості, теорії взаємодії рослини, тварини, людини);
- ✓ естетичні почуття (розуміння і оцінювання краси природи, своєї гармонії в навколишньому світі);
- ✓ екологічну відповідальність (передбачення і запобігання можливих негативних наслідків впливу людини на навколишнє середовище).

Крім предметів, які напряду вивчають питання екології та навколишнього світу на формування екологічної культури і свідомості молоді невід’ємний, особливий внесок, закладають і предмети гуманітарного циклу, здебільшого історія, література, географія, людина і світ та культурологія.

Культурологія це предмет художнього циклу, що розвиває естетичну сутність природи, має величезний вплив на формування моральних якостей людини і його відношення до природи і всього живого. Під час вивчення дисципліни, людина і природа, їх взаємозв’язок є частими питаннями дискусій між викладачем і студентами, що допомагає розвинути у молоді почуття відповідальності за стан навколишнього середовища, за власне життя і здоров’я, а також життя оточуючих, відновлення кращих традицій українського

народу у взаємовідносинах з довкілля, виховання любові до рідної природи. Саме таке ставлення до оточуючого світу і себе особисто, формує не тільки екологічну, а й загальну духовну культуру особистості.

Екологічна культура є складовою сучасної культури. Вона характеризується глибоким і узагальнюючим осмисленням важливості екологічних проблем для майбутнього розвитку людства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Біда О. А. Уроки екологічного виховання / Біда О. // Рідна школа. – 2007 – №6. – С. 70-72.
2. Могильний А. П. Культура і особистість: [монографія]. – К. : Вища школа, 2003. – 303 с.

ВТОРИННА ПЕРЕРОБКА МАТЕРІАЛІВ В СФЕРІ МОДИ

Степанчук Єва

Керівник – Холодова Ніна Олександрівна, викладач

Коледж текстилю та дизайну

s24062003eva@gmail.com

Концепція циклічності в моді (коли ношений одяг можна переробити і зробити з неї нову) - стала широко обговорюваною темою. Однак найчастіше акцент робиться лише на скороченні відходів, тобто на переробці кінцевого продукту.

Крім того, вузьке розуміння циклічності в моді ніяк не вирішує проблему надмірного виробництва і спалювання корисних копалин для створення штучних тканин або переробки одягу. На совісті компаній, що